

Hallod, a szél hogy sír, ha Ősök hangját hozza...
Látod, bús átkunk, testvér testvér vérént ontja...
Érzed, a vér meglódul, a szív fellángol,
hinni, tenni egy életen át!
Mondd, hol a kéz, mely egykor bűvös kardot fogta?
Mondd, merre száll a dal, mely jövő álmát hordja?
Hol van a mag, melyből, ha élet sarjad,
elhozza majd a Nap sugarát?

Vele van a dal, szép köpenye a tűz,
nap lángjából szótt fény-inge
- messze hallik hangja -, árnyakat elűz
Hajnalpírral jár...
Csillagok vigyázzák léptét csendesen,
égről lángol szép fény-inge
Széllel, ha dala száll,
hideget elűz
szava hazavár,
erős karja látom,
a Napig elér,
s egyszer még hazaér.
Hold világa, két folyónak folyása
Hajnalpírra vár.

Vele van a dal, szép köpenye a tűz,
nap lángjából szótt fény-inge
- messze hallik hangja -, árnyakat elűz
Hajnalpírral jár...
Csillagok vigyázzák léptét csendesen,
égről lángol szép fény-inge

Széllel, ha dala száll,
hideget elűz
szava hazavár,
erős karja látom,
a Napig elér,
s egyszer még hazaér.
Hold világa, két folyónak folyása
Hajnalpírra vár.

Vele van a dal, szép köpenye a tűz,
nap lángjából szótt fény-inge
- messze hallik hangja -, árnyakat elűz
Hajnalpírral jár...
Csillagok vigyázzák léptét csendesen,
égről lángol szép fény-inge

Széllel, ha dala száll,
hideget elűz
szava hazavár,
erős karja látom,
a Napig elér,
s egyszer még hazaér.
Hold világa, két folyónak folyása
Hajnalpírra vár.